

pesmice „Venetianer Trias“ po smrti Prešernovi izročil vredniku „Novic“, ki je njega v bolezní večkrat obiskaval in mu v potrebi na pomoč bil, nikakor ni bil mož za tak Auto da Fè. In kdo drug bi bil to storil? in na dvorišču v Kranji! polnem nevarnosti ognja. Naj ga imenuje, kdor ga vé, in pové, kje se je na grmado djala zapuščina, da bode konec besedi; saj ni to še tako dolgo. Kdor bi bil to storil, pokončal bi bil gotovo tudi „Benečansko“, pa je ni. Zato se nam le tendencijozna pravlica to zdí, in temveč, ker se dobro vé, da Prešerin svojih del ni skrival in tudi taka je rad dajal iz roke v roko, ki je ni hotel natisu izročiti; znano je pa tudi, da zadnja leta se pevec naš ni dosti več vsedal na Pegaza. (Kon. prih.)

Poziv in prošnja do slovenskih pisateljev.

Trdinove „zgodovine slovenske“ 3. pòla se tiska; Erbenov spis o kranjski in koroški deželi in letno Matičino sporočilo o 2. društvenem letu pojedeta kmalu v tiskarnico. Imenovane knjige dobé udje za 1865. leto. — Da se določi, kaj izdá Matica za 1866. leto, obrača se Matičin odbor do slovenskih pisateljev z uljudno prošnjo, naj oni, ki imajo izgotovljen kakov rokopis, ktereга more Matica po 2. §. svojih pravil izdati, ga odboru kmalu pošljejo.

Iz slov. Matice odbora v Ljubljani 1. maja 1866.

Dr. Lovro Toman, predsednik.

Anton Lézar, odbornik in tajnik.

Gazela.

Na zemljo luna svitle žarke lije,
Naravo mlado sladki pokoj krije,
Premilo slavec v vrtilčku prepeva.
Iskrenih glasov čarne melodije
Šumijo v krogu jasnega večera;
Odpró se viri rajske poezije,
V radost nadzemsko je srcé vtopljeno:
Ker pomlad nova tudi njemu klije.

J. Cimperman.

Dopisi.

Iz Kastva 24. aprila. — č. — 7. dan t. m. smo volili novega glavarja, vrednega in poštenega gosp. Ant. Rubešo, domačega moža, dobro znanega po vsej Kastavščini zarad njegove dobrote. Bog nam ga dolgo živi! Od njega smejo Kastavci pričakovati boljših časov. Ta mož je poln narodnega duha in vès vnet je za vse, kar je národnega. Upati smemo, da bo postavil konec šopirni talijanščini in tudi nemščini v glavarstvu, in da se več ne bo videlo „Avviso“ po Kastavščini, ampak domači slovanski „razglas.“ Tako bo narodni jezik dobil mesto, ktero mu po pravici gré. Bog daj srečo!

Iz Celja 27. aprila. — Pomina vreden dogodek imam Vam danes drage „Novice“ naznaniti, da ga razglasite svojim bralcem. — Imeli smo predvčerajšnjim in včeraj pri tukajšnji c. k. okrožni sodnii obširno kazensko obravnavo proti 24 Cvetkovčanom ormuškega okraja, zatoženim zavoljo hudodelstva ustaje, doprinešenega s tem, da so se po besedah zatožbe dne 4. oktobra l. l. gosp. Glaser-u, predstojniku c. k. oblasti za odvezo zemljišč, v izvršbi in izpeljavi neke pravoveljavne rzsodbe, ki je zadevala njih in grajščino Meretinsko, po sili zoperstavili. — Branil je zatožence gosp. dr. Srnec, zdaj odvetnik v Kozjem, in branil zares v pravem pomenu besede tako krepko in možato, da si zatoženci pač boljšega zagovornika niso mogli niti želeti niti dobiti. Al to je pri izvrstnem tem advokatu že dobro znano in navadno, in ne zavoljo tega omenjamo včerajšnjega dneva, ampak zavoljo tega, ker

je dr. Srnec s svojim branivnim govorom prepričavno dokazal lepoto, liko in izobraženost našega, pri tukajšnjih gosposkah še zmiraj žalibog! zeló zeló zane-marjenega slovenskega jezika, v katerem je branitelj s 5 četrti ure trpečim jasnim in jedrnatim govorom, bistroumno spodbijal zatožbine stavke, in sicer s takim uspehom, da so bili zatoženci od zatožbe zavoljo hudodelstva ustaje rešeni, in le zavoljo javnega posilja proti poglavarstvenim osebam na kolikor mogoče kratek zapor obsojeni. Prvikrat je tedaj od strani zagovornikov včeraj v naši sodniški dvorani zadonela domača beseda, — donela pa je tako čvrsto, da smemo tudi mi popolnoma zadovoljni biti, ker upamo, da so se včeraj tudi nasprotniki naših tako naravnih kakor postavnih narodnih pravic prepričati morali, da jezik naš ni ne siromašen, ne presirov in ne preokoren za rabo v javnem službovanji, ampak da se tako jalovo očitjanje le na nje zvrča! — Omeniti pri tej priliki tudi moramo domoljubnega gospoda predsednika pl. Vest-a, ki je sam obravnavo vodil in v hvalevrednem, pravičnem spoznanji, da je zatoženim vse postopanje in vsaki dogodek pri končni obravnavi razumeti treba, skrbel za to, da so zatoženci tudi tožbo in izpovedanje svedokov (prič) od konca do kraja le v svojem jeziku čuli. — Slava!

V Čresnicah na Štaj. 25. aprila. J. J. F. — Septembra meseca l. l. se je „Novicam“ pisalo, da je po prejšnji hudi suši 5 občin konjiškega okraja toča čisto pobila, tako, da je v jeseni lakota nastopila. Nekteri so prodali vse, kar so le od hiše odtrgati mogli, da so se preživili; drugi so šli na béro v Pohorje, in le redki so doma še živeža imeli. *) Okrajni predstojnik je po konjiški komisii žita in denarja poberati dal in tako nektere preživil. Srčna hvala mu! Tudi deželni glavar je blagovolil po deželi denarjev naberati, al le ubogo malo se je nabralo — nekoliko goldinarjev. Visoka vlada in štajerska graška hranilnica ste se prosili pomoči, al brez vspeha. Januarja meseca je bilo že polovico ljudi na beri v Pohorji; tudi župani so od občine do občine po Pohorji za žitom hodili, da bi doma revne ljudi preživili. Velika lakota je vstala, vse je bilo že obupalo, ker so se tudi Pohorci dajati naveličali. „Al kjer je največa sila, je božja roka najbolj mila!“ Konjiški trgovec gosp. Juri Mišak se je ponudil prostovoljno, da hoče imenovane občine sè žitom in semenom oskrbeti. In res je bil mož beseda. Stoterim je življenje in zdravje ohranil. V zahvalo ga je občina tolstivrhška za častnega občana izvolila. Očitno zahvalo pa zaslužijo tudi gosp. okrajni predstojnik Žlebir; gosp. Dragotin Jaklič, župnik špitalski, Mihael Zidanšek, župan tolstivrhški in Jožef Krajnc, župan bezoviški, kateri so po svoji moči veliko pripomogli k polajšanju revščine.

Iz Kranja 28. apr. * — Drage „Novice!“ Vam, ki ste vseskozi podpornice národnosti naše, potožimo, kar nam gledé ravnopravnosti v naših kancelijah zeló srcé teží. Naša c. k. okrajna uradnija je menda že popolnoma pozabila okrožnico državnega ministra in ukaz deželnega glavarja. Pošilja namreč čisto slovenskim ljudém nemške pozive. Mi še ne govorimo o slovenskih zapisnikih ali družih spisih, za ktere niso že tiskani formulari; al da se slovenske tiskavnice ne rabijo in se le na nemško stran **) piše trdim Slovencem, to vendar vladi ne more po volji biti. Kdo je tega kriv, ne vemo, vendar na vsak način pričakujemo od gosp. okrajnega predstojnika, da ustavi to početje, kakor tudi od sl. deželne vlade, da energično stopi ta-

*) V taki revščini je žena na Frankolovem trojčke rodila: tri dekleta. Pri nas ne pomnimo tacega. Pis.

**) Dokaze imamo v rokah. Pis.

cemu ravnanju nasproti. — Okrožnica slavnega knezoškofijskega konzistorija se tudi nam, kar se tiče nemščine v ljudskih šolah, celó nič prikupila ni. Nobena živa duša, ki je izvedena o šolskih rečeh, je ne potrdi. Spisi v „Novicah“ zastran te okrožnice so pri nas jako dopadli. Gospodje! ki imate moč in oblast v rokah, dajte mladosti pomočkov izobraziti se po najkrajši poti maternega jezika. Tako bodele narod naš potegnili iz sirovosti in lenobe in izkrojili národ sebi in drugim na čast; z razlaganjem pa „ich bin, du bist, er ist“ v ljudskih šolah tega nikdar ne bodele dosegli. Facta loquuntur! — Temveč pa razveselile so nas volitve za ljubljanski mestni odbor; bile so pravo mazilo na potrta srca naša, ker ne pričajo nam samo o živahnem političnem življenji glavnega mesta, temuč kažejo nam tudi djansko, kateri možje imajo upljiv do večine ljubljanskih mestjanov. Tista skupščina, ki se je v „Laibacheri“ oglasila za „viele Wähler“, je pač le fantazirala, da ona zastopa „majoritáten.“ S posebno radostjo nas pa te volitve navdajajo tudi še zavoljo tega, ker so nam veselo znamenje, da, kadar pride volitev za deželni zbor, naše glavno mesto ne bode več v zbor poslalo mož, kateri se sramujejo národnosti svoje, tako, da sinovom svojim učenje slovenskega jezika kratijo. — Ljubljana! le tako naprej! Po deželi te bomo posnemali. — Zadnje „Novice“ so se malo zlegale; *) gosp. dr. Polak je bil le hudo bolan, a zdaj mu je že bolje; kar pa je „Laibacherca“ pisala o njegovem pisarji, pa tudi ni res, — živih pri nas ne pokopujemo.

Iz Borovnice 25. aprila. — Znano nam je, da so strugo cesarskega grabna zato globokeje iztrebili, da bi se voda v velikih nalivih hitreje odtekala iz ljubljanskega mahú ter se njegova rodovitnost kolikor le mogoče pomnožila. Tudi borovniška občina je storila sklep, naj se iztrebi struga Borovnišice, ktera, če le kolikanj obilno dežuje, tako naraste, da čez bregove razlivaje se kmalu vso okolico spremeni v jezero in še celó po kantonski cesti dostikrat teče. Poldrugo leto je že minulo, kar je tukajšnji župan omenjeni sklep s spisano vlogo c. kr. kantonski gosposki na Vrhniki podal; al do današnjega dne ni še soseska prejela odloka. Pozneje je župan pri ovi c. kr. uradni ustmeno prosil, naj bi se omenjena vloga rešila. Odgovorilo se mu je kratko pa odločno: Tega vam ni potreba. Mi nismo sicer prijatelji nepotrebnih pisarij in prav vseč nam je, da se reči obravnavajo ustmeno in hitro kar koli je le mogoče; al o tej za nas zeló važni zadevi pa mislimo, da se nam ne more odreči spisan odlok, da moremo še drugam poprašati, ako nam v naše, saj kakor mi mislimo, pravično zahtevanje c. k. kantonska gosposka ne dovoli. Nam je veliko ležeče na tem, da si odvrnemo kmetijstvu našemu zeló škodljive povodnji. Sicer pa tudi mislimo, da imamo pravico do tega. Čemu neki je nova občinska postava, ako občine ne bi imele pravice o svojih domačih zadevah sklepati? — Zimsko strnje, ktero v naši okolici jako lepo stoji, je jelo že klasiti, in sadno drevje je v najlepšem cvetju.

Borovničan.

Iz Dola 30. apr. — Željno smo Dolani pričakovali „Južnega Sokola“, al zadnji list „Novic“ nam je povedal, da pridejo v Dolsko poleg Laz. Moja misel je, da Dol je bolj pripraven in tudi bolj mičen za tako slovesnost kakor Dolsko, posebno pa priporočam gostilnico pri drevoredu, kjer je pripraven vrtič za „Sokola.“ — Letina nam prav dobro obeta; žito lepo kaže,

ako nam Bog kakošne druge nesreče ne pošlje; sadno drevje močno cvetè.

Jan. Vodnik.

Iz Ljubljane. C. k. deželna vlada je z odpisom od 19. aprila t. l. dovolila, da po predlogu kranjske kmetijske družbe sme prihodnje leto 1867. v Ljubljani biti razstava kmetijskih pridelkov in obrtnijskih in rokodelskih izdelkov, ktera bode zraven kranjskega blaga obsegala tudi štajarsko, koroško, primorsko in hrvaško, tedaj vseh Kranji sosednih dežel. Sl. vlada v omenjenem dopisu visoko ceni to razstavo v pospèh domačega kmetijstva in obrtnijstva. Brž ko bojo deželni odbor, mestni odbor, kupčijska in obrtnijska zbornica in društvo za denarno pripomoč rokodelcem naznanili družbi kmetijski svoje namestnike, katerih je prosila, se snide razstavní odbor, ki bode voditelj vsega početja. Prva skrb mu bode najti poslopje, za razstavo pripravno.

— Volitve mestnih odbornikov so pri kraji. V četrtek, 26. dne t. m., je volil 1. razred; izmed 194 volivcev prišlo jih je volit 117, in brž ob prvi volitvi sta bila s čezpolovičnico glasov voljena gosp. Jožef Pleiweis, trgovec (z 70) in gosp. Anton Frölich, posestnik (z 65 glasovi); nasprotna kandidata gosp. V. Zevnik in gosp. dr. Fr. Zupančič sta dobila le po 48 in 37 glasov. — In tako so po „meščanskem volilnem odboru“ v „Novicah“ in „Triglavu“ priporočeni mestjani od prvega do zadnjega vsi izvoljeni bili. To je tako ogromna zmaga, da je popolnoma glas zaprla národnim nasprotnikom, ki sicer radi bobnajo po „Pressi“, „Triesteri“ itd., zdaj pa so omolknili. — Vredno bi bilo pisati poseben sestavek o tem, al prostora nam manjka; zato le malo besedi. — Med 893 volivci se jih je volitve udeležilo 540, tedaj toliko število, kakoršnega nismo videli v nobenem mestu. Bo li „Laib. Z.“ še vedno govorila o „Minoritätswahlen“? Tako udeležstvo sijajno kaže, da Ljubljančanje spoznavajo važnost volitev in da se zavedajo ustavnega prava. Drugo častno znamenje pa je to, da so v parlamentarnem življenji že popolnoma izurjeni, — da po nepotrebnem ne raztresajo glasov po svoji osebni misli, ampak da se ravna po nasvetu tistih mož, katerim zaupajo. To moramo na hvalo reči obojni stranki. Da pa je bil izid nam nasprotne stranke tako grozno žalosten, kaže očitno, kdo ima zaupanje v mestu: ali Ljubljančanom znana národna skupščina mestjanov, ki se sestavlja o tacihih prilikah vselej iz mestnih odbornikov, ali pa tej nasprotna neznana stranka, ki se vsako leto iz družih svétnikov sestavlja kakor ravno kane? Ni tedaj čuda, da je nesrečen tak, ki ga ta stranka priporoča! Z vsega tega bi se mogel marsikdo koristni nauk posneti, da je celó bôsa tista marnja, ktera blodi o „einer kleinen, aber rührigen Partei“ — gibali so se tudi ali na komando ali brez komande od zora do mraka premnogi iz nasprotnega tabora, tako, da so se pretrgati hotli, al — vès njih tek in dir bil je brez vspeha: zaupanja ni bilo. Ljubljana je srce slovenske Kranje!

— Srečkanje kranjskih obligacij za zemljiščino odvezo je bilo v pondeljek kmali pri kraji. Deveta številka, ki jo je beli fantič iz srečkavnega kolesa potegnil, bila je številka (1140. Lit. a) kneza K. Auersperga sè zneskom od 209.780 gld., ki je tedaj še za 144.530 gold. presegla znesek od 70.000 gld., ki se ima v tem srečkanji izplačati.

— Bivši c. kr. deželni poglavar kranjski gospod baron Schloissnigg je prejel po sklepu Njih Veličanstva slavni red železne krone 2. vrste.

— Svetli knezoškof ljubljanski so predsedstvo v konzistorii, kadar obravnava šolske zadeve, za stalno izročili prečastitemu general-vikarju in stolnemu proštu gosp. Antonu Kosu.

*) To neljubo pomoto je neki telegraf prinesel iz Tržiča v Ljubljano; saj tako se nam je povedala iz sicer zanesljivega vira. Vred.

— C. kr. državno ministerstvo je gosp. Jurija Kozina imenovalo za pravega učitelja na ljubljanski viši realki.

— 27. dne t. m. je odbor, ki oskrbuje družbo katoliških rokodelskih pomočnikov, imel svojo letno skupščino. Prečastiti njen ravnatelj gosp. profesor dr. Vončina je poročal o stanju te družbe, ktera kot pohlevna vijolica cvetè že 11 let in dela na blagor rokodelstvu. Rekel je oče njen — tako moremo gospod dr. Vončina po pravici imenovati — da, če tudi se družba ni razširila preteklo leto, vendar tudi ni šla rakeve poti. Družbenikov (rokodelskih pomočnikov) štela je 51, med katerimi je bilo 31 domačih, 20 tujih. 81 jih je prišlo lani v Ljubljano, pa niso dela našli, tedaj so jo morali zopet zapustiti. Toliko popotnikov brez dela še poprej nobeno leto ni bilo, — novo znamenje, kako rokodelstvo peša! V daljem govoru je gosp. ravnatelj pohvalil obnašanje družbenikov, pa se zahvalil gospodom: Konšek, M. Močniku, Frid. Križnarju, Jan. Tomazinu in Perme-tu, ki so se marljivo udeleževali učenja, pa tudi gosp. mojstrom, ki so kod odborniki skrbno delali na pridružitvi. Tudi finančni stan je dober, ker družba ima že nekoliko premoženja, in kakor je na blagor mesta povsod delavni gospod Jožef Šventner iz računa dokazal, je po odbitih letnih stroških ostalo konec leta 49 gold. gotovine iz letnih dohodkov. Poročilo ravnateljevega namestnika gosp. prof. A. Lesarja, ki je oskrboval hranilnico družbenikov, je kazalo, da so vložili lansko leto 353 gold., izplačalo se jim je 184 gold., in da tudi ta hranilnica ima že lep zaklad. Po pomenkih o nekterih družinskih zadevah, katerih so se udeležili g. Fr. Drašler, Šventner, dr. Vončina, dr. Bleiweis itd., je bil namesti gosp. prof. Lesarja, ki je zavoljo res velike preoblozbe z mnogimi drugimi opravili prosil odpusta, gosp. Jan. Tomazin, kaplan pri sv. Jakobu, izvoljen za predsednikovega namestnika, ki je rad prevzel to mesto. Seja se je končala s srčno zahvalnico, ki so jo pričujoči izrekli neutrudljivemu voditelju društva gosp. prof. Vončini. — V nedeljo na večer so družinski rokodelci s pohvalo dali v reduti dve gledališni igri s petjem.

— Kozlerjeva pivarnica med Ljubljano in Šiško se hitro zida, pa je tudi delavcev, da vse mrgoli. Zidarska mojstra Treo in Faleschini vodita stavbe, ki bojo objemale 7500 kvadr. sežnjev v okrogu.

— Veličanski slovenski kor dr. B. Ipavca „Kdo je mar“ so 28. aprila tudi v Pančevi peli. Vrlemu pevovodju Lžičarju gré čast, da se slovenskimi pesmami seznanja tudi naše južne brate.

— Ravnokar je iz Prage prišel 5. list Grbčeve „Lire Sionske“, ki obsega „Darček Marii“, „Šmarnica“, „sv. maša“, „Križ. teden“, „Nebohod Jez.“, „Binkošti“ in „Češena si Marija.“ — Kdor si še želi naročiti „Liro“, more dobiti še vse dozdanje liste.

— Navadne „sokolske“ vaje so počemši od 1. maja t. l. vsak ponedeljek in četrtek zvečer od 1/2 8. do 9.; vaje za predsokole pa so vsako sredo.

— Vaje čitalniškega pevskega zbora so od 1. maja vsak torek in petek. Pevska šola je vsako sredo in saboto. Ob nedeljah in praznikih so vaje v samospevih.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Niso sicer še zagrmeli topovi, vendar čedalje bolj se kaže, da bode vojska; al, ako se začne, ne bode se začela na severji, kjer se je izprva homatija plèsti začela, ampak na jugu — na Laškem, ktero bode menda

seglo po kostanji v ognji. Vladni dunajski časnik „Wien. Abendp.“ sam pravi, da se Italija (Laško) čedalje bolj orožuje, in naglašja potrebo, da se naša vlada zavaruje napada. Laška „Perseveranza“ javlja, da se v Lombardii zbèra velika armada, pregledavajo trdnjave in tudi vojne ladije napravljajo. Ni dvombe več, da ste si pruska in laška vlada popolnoma edini v svojih naklepih. Cesar Napoleon ni sicer očitno odobril tega vojskega početja; al zabranil ga jima tudi ni; modra glava menda čaka, da bode segel po tem, česar že dolgo želi, kadar pride pravi čas za-to; ruska armada pa bode brž ko ne posedla podonavski kneževini, ko drugej nastane vihar. Tako so nastavljene zdaj reči. Dolgo več ne morejo biti strune tako napete. — Na Ogerskem napreduje deželni zbor prav po polzevo; ni tedaj čuda, da je neki vladin mož rekel, da po takem delovanji bode še zeló hitro, ako 1867. leta bode kronanje kralja. — 26. dne t. m. so sprejeli cesar na Dunaji poslanstvo z adresno ogerskega zbora in poslancem rekli, naj se zbor podviza s predlogo onih zadev, od katerih edino zavisí blagostanje vseh dežel cesarstva ravno tako kakor kraljestva ogerskega. — Kakor „Sviet“ piše, je v saboto odbor ogerskega poslanstva izročil hrvaškemu poslanstvu pismeni sestavek onih načel, po katerih Magjari mislijo, da je porazumljenje mogoče. V ponedeljek so hrvaški poslanci pod predsedstvom prevzvišenega škofa Strossmayer-a imeli sejo, da sklenejo odgovor na magjarski predlog. — V volitvah za odbor narodnih zadev, ki se tičejo ravnopravnosti ostalih narodov na Ogerskem, so zopet Magjari pokazali rogove, da hočejo gospodovati vsem drugim. Iz te moke ne bo kruha! — Presvitli cesar so milostno ukazali, da se jetnikom, ki so prestali že večino kazni, pa se popolnoma spokorjeni kažejo, odpusti zadnji del zapora. Iz mnogih ječ je bilo že nekoliko taci izpuščenih. — Iz Galicije se piše v „Zukunft“, da c. kr. davkovskim gosposkam in vsem tistim uradnijam po deželi, ktere hranujejo cesarski ali privatni denar, je došel ukaz c. k. denarstvenega ministerstva, da vès ta denar brž pošiljajo c. k. finančnim okrajnim gosposkam v večja (kresijska) mesta, ker je tù bolj varen kakor po deželi, ako bi se utegnila kaka vojska začeti. — Dimitar Karakosov se imenuje tisti grozoviti hudodelnik, ki je unidan hotel cara ruskega ustreliti. Nepopisljivo veselje se razodeva po mnogih mestih ruskega cesarstva, da je previdnost Božja otela caru življenje; pa tudi vladarji družih držav slavijo rešnika s častnimi redi, tako cesar naš, cesar francozki in drugi. — Prečastiti gosp. Mihael Feodorovič Rajevskij, véliki duhoven pri ruskem poslanstvu na Dunaji in čislani pisatelj, ki je tudi „Matici“ naši že daroval lepih knjig, je povišan za nazovnega škofa, — velika čast, ktera je, kakor „Slav. Blätt.“ pišejo, došla zdaj le 6 protopopom v vsi Rusii.

Listnica vredništva. Gosp. P. v Gra: Prejeli; prosimo še. — Gosp. Z. v S: Pride drugi pot; ni bilo mogoče danes. Kolek za „J. Pr.“ je postaven. — Gosp. F. na Pr: Gosenica je tista, ki so jo zadnje „Novice“ popisale. Vse pravlice vaših ljudi imajo le toliko resnice, kolikor se vjemajo z Novičinim popisom; pomoč je edina, ki smo jo nasvetovali; al zdaj je žalibog! že „post festum“; zdaj je oberanje in pokončevanje edino. Ako morete tega mrčesa še kaj vjeti, pošljite ga v sklenici v Ljubljano, da se ne razmaže kakor 28/4 poslani. — Mnogim gosp. dopisnikom: Ni bilo mogoče danes; drugi pot gotovo.

Kursi na Dunaji 1. maja.

5% metaliki 54 fl. — kr. Ažijo srebra 109 fl. — kr.
Narodno posojilo 56 fl. 60 kr. Cekini 5 fl. 29 kr.